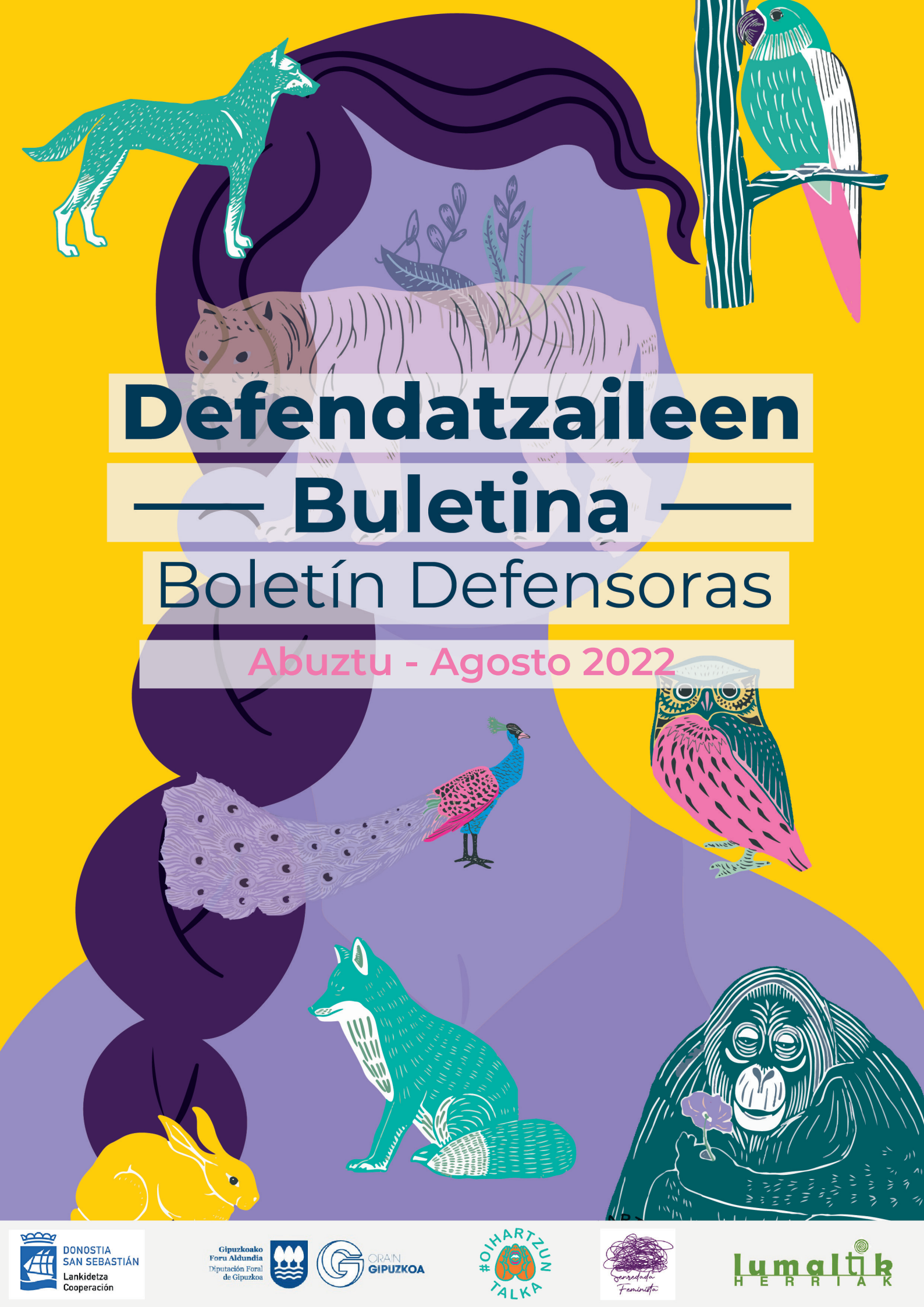

Defendatzaileen — Buletina —

Boletín Defensoras

Abuztu - Agosto 2022

Aurkibidea

01

Aurkezpena

02

Seydi Irias-i
elkarrizketa, Cat-
trachas kolektiboa

03

Bilboko ekainak
28ko jardunaldia

04

Nazioarteko jardun-
aldiak "Aldaketa-
rako haziak ereiten"

05

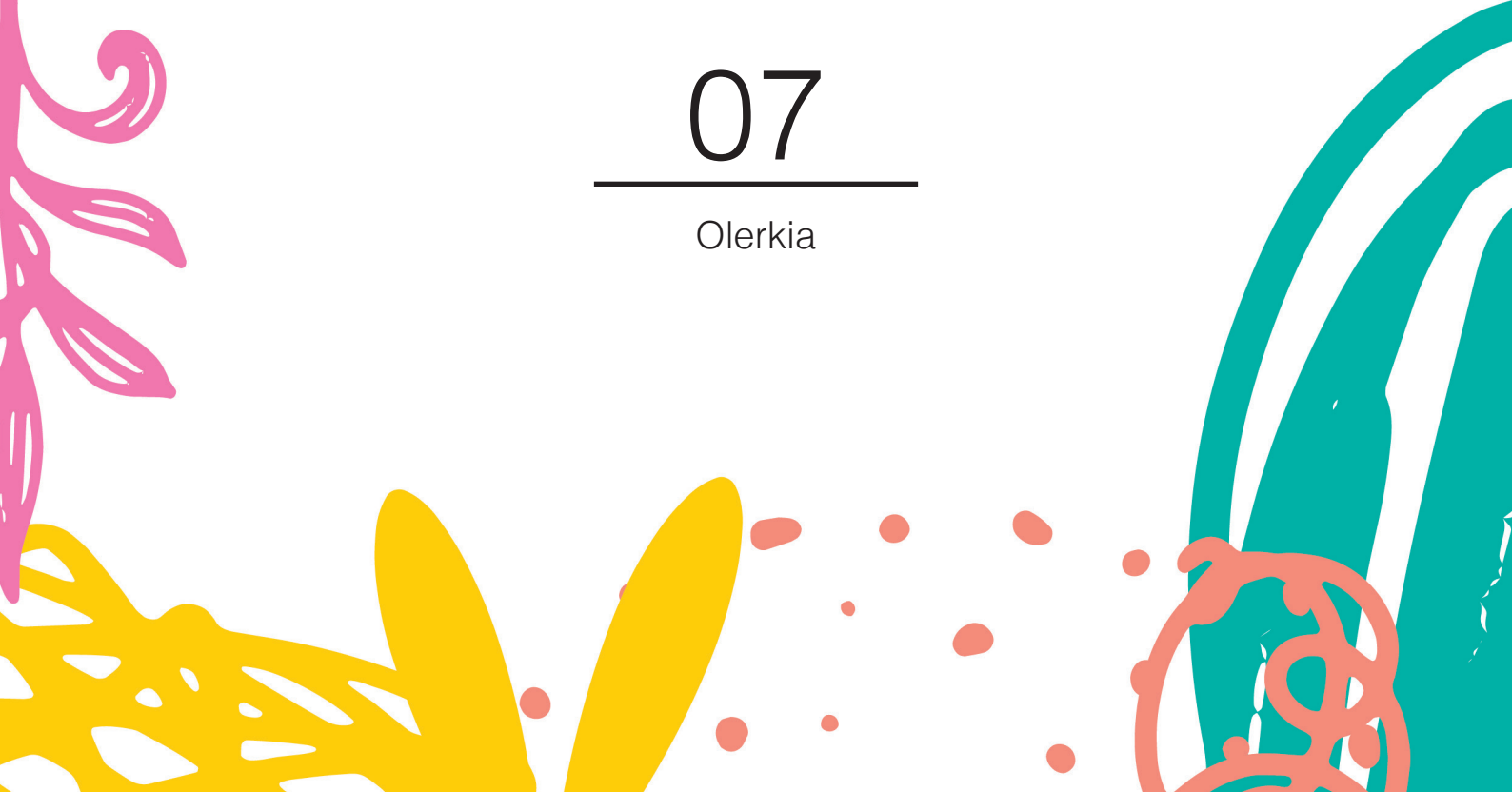
Stacy Velasquez:
LGTBI borroka
Guatemalan

06

2022ko urrirako
egitaraua

07

Olerkia

Aurkezpena

Irakurle maitea,

Lumaltik Herriak-etik bultzatzen ari garen #OihartzunTalka kanpainaren azken buletina aurkezten dizugu. Beti bezala, ilusio handiz eta sistema kapitalista, arrazista eta heteropatriarkalaren aurkako borrokak kolektibizatzeke asmoarekin, Erdialdeko Amerikako eta Euskal Herriko lurraldeak hurbilduz. Horretarako, elkarriketarako, elkartrukerako eta sentsibilizaziorako guneak sortzea funtsezkoa dela uste dugu. Espazio horietan, gure gorputz-lurra defendatzen duten eta Erdialdeko Amerikako hainbat lurraldetatik datozen emakumeek beren borrokak eta esperientziak partekatzen dituzte, Euskal Herriaren eta bere prozesuen arteko elkartasuna sustatuz, herrien eta emakumeen autonomia defendatzearen alde.

Lehen buletinak ikusi ez badituzu, gogoraraten dizugu #OihartzunTalka 2021eko udaberrian kaleratu zela, Erdialdeko Amerikako emakumeek bultzatutako bizitzaren eta lurraldearen defentsa-prozesuetan jasandako egoeren aurrean ahotsa altxatzeko helburu tinkoarekin. Komunitatearen defendatzaile izateak dakarren egoerak salatu nahi ditugu, haiek burututako ekintzak sistema kapitalista estraktibista eta patriarkalaren aurka duten eragina gurera ekarri. Sistema honek maila globalean inposatzen da eta sistematikoki bortxatzen gaitu uneoro.

Hauda, salaketa-kanpaina bat sustatu dugu, gogoeta egiteko eta zaintza eta autodefentsa-ekintzak bideratzeko.

Buletin honen gaia LGTBIQ+ kolektiboaren borrokak bizitza eta lurraldearen defendatzaileen prozesuetan integratzea da, bai Euskal Herrian, bai Erdialdeko Amerikan.

Txosten honetan, LGTBIQ+ pertsonen eta kolektiboen borroka eta erresistentzia esperientzien inguruko artikulua interesgarriak aurkituko dituzu, bai Erdialdeko Amerikan zein Euskal Herrian oinarrituak. Horrez gain, joan den ekainean Donostian burututako Nazioarteko Jardunaldien gainera erreportaje bat gehitu dugu. Amaitzeko, Gloria Anzaldúa, chicana, lesbiana eta mestizaren poema bat partekatzen dugu. Bere muturreko feminismoak generoaren, gorputzaren, arrazaren eta klase sozialaren arteko harremanen inguruan hausnartzen du. Gloria Anzaldúaren idazkera tresna politiko eta dekolonialtzailerik bihurtu da, mendeetan zehar emakumeek jasan duten esplotazioa, segregazioa eta indarkeria salatzen dituen.

Hezkuntza@lumaltik.org helbidean edota gure sare sozialen bidez gurekin harremanetan jartzeko aukera dago.

Ongi etorri!

Seydi Irias-i elkarrizketa, Cattrachas kolektiboa

Seydi Irias lesbiana eta LGTBI pertsonen eskubideen aldeko aktibista da. Hondurasko Cattrachas Sare Lesbikoaren kide da, bere hitzetan “Hondurasko LGTBI pertsonen Giza Eskubideen Defentsan fokaturako erakunde lesbiko-feminista (Cattrachas)”. Joan den otsailean gurekin izan zen Euskal Herrian, Lumaltik Herriak antolatutako Nazioarteko Jardunaldietan parte hartzen, eta pertsonalki elkarrizketatzeko aukera izan genuen, elkarrekin bizitzen ari garen prozesuaren eta LGTBI pertsonen eskubideen aldeko borrokan izandako esperientziari buruzko gogoetak gurekin partekatzeko.

“Nire ustez, indarkeria maitasunarekin borrokatu behar da. Maitasunak aurpegi asko ditu, irudi asko, eta mundu honek maitasunez beteta egon beharko luke. Baina ez maitasun erromantiko batena ordea, ez kalte egiten duen maitasun mota horrena. Baizik eta herrietan, pertsonengan, komunitateetan izaten den maitasuna, babestu, baloratu, lagundu eta integratuta sentiarazten zaituen afektu hori.”.

Seydi Irias dut izena, Hondurasetik nator eta Cattrachas sare lesbikoaren kide naiz. Prozesu honi esker, beste herrialde batzuetan beste errealitate batzuk daudela ezagutzeko aukera izan dut, eta horrek nire ulertze-ko modua nolabait aldatu egin du ere. Hona etortzea, lehenik, ikaskuntza bat da, beste emakume batzuk ezagutzea, beste errealitate batzuk ikustea, indarkeriatik ihesi datozen nire lagunek bizi dutena ezagutzea eta hemen beste bizikidetza-modu batzuk dituztela edo sareak ehundu direla ikustea. Hori guztia oso garrantzitsua da niretzat, oraindik ere sinesten baitut prozesu feministetan, emakumeek munduko leku guztietan babesteko egiten dituzten prozesuetan, alegia.

G: Zein da topaketa horietatik ateratzen duzun ikaskuntza nagusia?

E: Berreskuratuko nukeen lehen ikaskuntza, nire ustez, ezer esanda ez dagoela litzateke, indarkeria oraindik ere emakumeentzako konfrontazio gaia baita. Elkarbizitzaren eta alaitasunaren ikaskuntza ere hor dagoela uste dut. Nik asko sinesten dut maitasunean. Emakumeok dugun gaitasuna, sare horiek, harreman horiek antolatu etaosatzen ditugunean, bizikidetza eta zaintza-modu horien bidez energia berreskuratzeke ahalmena dugu. Ezagutzen ez nituen gaiak daudela onartzea, beste ikaskide batzuei entzutea eta euren jakintzak partekatzea. Bidaian hartu dudana ikaskuntzarik handiena honakoa da: ezer ez dagoela esanda, oraindik ikasten jarraitzen dugu.

G: Zer erronka identifikatzen dituzu proiektu honen prozesuen ondoren? Zein izango lirarteke horizonteak?

E: Erronkak eta arriskuak asko dira. Lehenik eta behin, nork bere burua zaintzeko beldurra eta errua dugula aitortu behar dugu, au-

tozainketa beharrezkoa dugula onartu behar dugu. Behin hori onartuta, taldea nolaosatzen dugun aztertu behar dugu, gainontze-koak zaintzeko eta babesteko. Nire ustez, agenda feminista bat eratzeke lehen urrat-sak, emakume garen aldetik ditugun desberdintasun eta aniztasun guztiak integratuz, dauzkagun gaitasunak eta botereak ikusaraztea dela. Horretarako, gure aliatuekin batera, LGTBI kolektiboak kasu, zaurietatik sendatzeko eta indarkeriatik babesteko esperientzia positiboak atera behar ditugu, esperientzia eta akordioak bultzatu eta bideratuz.

Nire ustez, indarkeria maitasunarekin borrokatu behar da. Maitasunak aurpegi asko ditu, irudi asko, eta mundu honek maitasunez beteta egon beharko luke. Baina ez maitasun erromantiko batena ordea, ez kalte egiten duen maitasun mota horrena. Baizik eta herrietan, pertsonengan, komunitateetan izaten den maitasuna, babestu, baloratu, lagundu eta integratuta sentiarazten zaituen afektu hori. Inor ez baztertzea, inor ez estigmatizatzea, gutxiestea, inor ez ikustea faltan. Emakumeoi kosta egin zaigu prozesu honetan dugun balioa eta indartsuak garela onartzea. Feminismotik, emakume izatetik, nire aniztasun sexualaren eta nire jatorriaren onartzea, sarritan patriarkatuak eta kapitalismoak ezabatu nahi dituzten horiek.

“Banatu egin nahi gaituen gizarte batek kendu ziguna batu ere egingo gaitu, hau da, maitasuna eta afektua”

Hori da mezua. Samurtasuna ondokoa besarkatzean datza, guztiz desberdinak izan arren. Eta sufritzen ari garela esatea, galarak izan ditugula eta oraindik ere baditugula, baina horrek ez gaituela inoiz pozik izateko gaitasuna kenduko. Elkar ikusteko eta gure artean goatzeko gaitasuna, sare hori eratzea, mundu hau bidezkoagoa eta duinagoa izan dadin. Familietatik abiatuta bizikidetza eraikitzea. Familiaren kontzeptu hain gogorra

eta zorrotza saldu digute, baina familiek ez dute ez kolorerik, ez arrazarik, ez orientaziorik, ez eta adinen hegemoniarik ere. Familia da mundu anitz honen isla, aniztasun guztiez betea. Lurra ere familia da, eta besarkatu egiten gaitu. Sumendien beroa, mendien hotza, ibaien freskotasuna eta aniztasun horretan elkar maitatzeko dugun desira.

Aliantzak Erresistentziak Ekimenak

Bilboko ekainak 28ko jardunaldia

Argazkiak: Marina Gallardo

Aurten, berriro elkartu ginen kaleetan, gure ahotsak batzeko, LGTBIQ+ borroka bizirik dagoela erakusteko, gero eta gehiago garela aldarrikatzeko, antolatuta gaudela eta zisheteronormako pertsona disidenteen eskubideak onartuak eta errespetatuak izan arte eta gure gorputzen aurkako indarkeria desagerrarazi arte borrokan jarraituko dugula oihukatzen.

Euskal Herriko herri eta hiri askotan martxak, ekintzak eta topaketak antolatu ziren kolektiboak jasaten dituen indarkeriak salatzen, saireak ehuntzen eta *cistemen* alternatibak erakitzten jarraitzeko.

Aurten, LGTBIQ+ Harrotasunaren Nazioarteko Eguna Espainiako Gobernuak trans eta LGTBI+ pertsonen eskubideen lege-proiektua onartu ondoren ospatu da. Hala ere, hori ez dela nahikoa adierazi zuten transmaribollo kolektiboek, premiazkoa baita LGTBIQ+ pertsonak lan-merkatuan baztertuak ez izateko neurriak hartzea, osasun-sistema publikoan jasaten dituzten indarkeriak salatzea eta kolektiboaren prekarizazioaren egiturazko arrazoiak erasotzea, bai eta eguneroko espazio publiko eta pribatuetan aurre egin beharreko indarkeria eta eraso fisikoei ere.

Ondoko irudiak ekainaren 28an Bilbon Ekainak28Koordinadora koordinakundeak antolatutako manifestazioan hartu ziren. Manifestazioa, "Transfobiaren aurrean TINKO! Basta de complicidad, posiciónate!" lelopean egin zen eta hiriko kale nagusiak hartu zituen. Koordinakundeak bere gaitzespena adierazi du erakundeek antolatutako jardueren aurrean; izan ere, mugimendua interes ekonomiko kapitalisten pean merkaturatzen da, arrazakeria eta lgtbfobia zuritu egiten dutenak hain zuzen.

Urtez urte, egunez egun, Euskal Herritik eta Erdialdeko Amerikatik harrotasun kritiko, antirrazista, antikapitalista eta barneratzailea aldarrikatzen jarraituko dugu.

Nazioarteko jardunaldiak

“Aldaketarako haziak ereiten”

Argazkiak: Marina Gallardo

Pasa den ekainean, Nazioarteko Jardunaldiak ospatu genituen Donostian, “Aldaketarako haziak ereiten” izenpean. Emakumeen arteko elkartruckerako eta sorkuntzarako gune bat izan zen, Erdialdeko Amerikan eta Euskal Herrian bizitza defendatzeko borrokak artikulatzeko baliogarria izan zena.

Abya Yalako lurraren eta lurraldearen aldeko borrokak beren eskubideak defendatzen dituzten herri eta komunitate indigenen erresistentziaren adierazgarri dira. Erauzketa eta estraktibismo neoliberalaren aurrean, defendatzaileek beren lurraldearen babesa aldarrikatzen dute. Emakumeen bizitzari eraso egiten dion sistema patriarkal honen baitan gorputz-lurraldea babestea ere aldarrikatzen dute, bortxatuta izaten ari dena uneoro.

Lurraren eta lurraldearen defentsa behar globala da. “Aldaketako haziak ereiten” jardunaldietan, egungo ekoizpen eta kontsumo ereduaren ondorio ekologiko, politiko eta sozialen inguruan hausnartu genuen, eta Ongi Bizitzerako jakintza kolektibo alternatiboak partekatu genituen.

Erdialdeko Amerikako lagunen eskutik, agroekologia, lurraren zaintza eta sendabelarren boterea aztertu genuen modu teoriko-praktikoan, indigenen antzinako jakituriak baliatuz. Mugimendu feminista eta ekologistatik praktikak eta esperientziak partekatu genituen, bizitza eta zainketak ardatz gisa kokatzeko aliantzak sortzeko. Alaitasunetik, zaintzatik eta sendabidetik abiatuta aldarrikatzeko eta elkar ikasteko espazioa izan zen.

Lilia Prado, Michoacan estatuko Nahuatzen komunitatekoa (Mexiko), Bartzelonatik etorri zen topaketan zuzenean parte hartzeko. Lucia Enamorado, Hondurasko Giza Eskubideen aldeko Erdialdeko Amerikako Emakumeen Ekimeneko kidea, Tegucigalpatik iritsi zen espazio hori gurekin partekatzeko ere.

“Hondurasetik nator eta Red Nacional de Defensoras de Derechos Humanos en Honduras izeneko erakunde feministako kidea naiz. Emakume defendatzaileak laguntzeko beharragatik sortutako erakundea da hau. Lurretik lurraldera borrokatzen duten defendatzaileak, hezkuntza publikoa defendatzen duten kideak, erabakitze eskubidea defendatzen duten kideak... «Defendatu bizi izateko, baina ondo bizi izateko» hori da gure leloa”.

Lucía Enamorado

“Nire komunitatea prozesu politiko bat eraman du aurrera, gobernu propioa onartzeko eta autodeterminazioaren alde. Herri bakoitzak, komunitate indigena bakoitzak, bere araupean gobernatua izateko eskubidea izatea erabakitzen du, bere akordioen pean, alderdi politiko baten esku-hartzerik gabe. Horregatik, gu geu gara lurraldez arduratzen garenak”, Ana Lili Prado Aguilar.

Ana Lili Prado Aguilar

“Guk nahi eta eskatzen duguna justizia eta gure buruekiko eta gure eskubideekiko errespetua da, Estatuak bermatu behar dizkigu horiek eta, egiten ez duenean, exijitu behar dizkiogu. Nola? Edonola ere, guk egin dezakegunarekin. Horregatik ari gara hemen sareak ehuntzen”.

Stacy Velasquez: LGTBI borroka Guatemalan

"Defensoras, lurrarekin taupaka", Lumaltik Herriak eta Berdinak Gara (2020) liburuaren laburpena

Nire lankide bat, salvadortarra dena ere, erail zutenean hasi nintzen ni antolatzen. Sexu-indarkeriatik bizirik atera nintzelako ere hasi nintzen antolatzen. Hiru aldiz bortxatu ninduten, baina azken aldia bereziki gogorra izan zen. Nire buruari esan nion egoera horretatik edonola ater behar nuela, ez niregatik soilik, baizik eta atzetik zetozen kide guztiengatik ere. Orain arte, funtsezko aldaketak egitea lortu dut eta, nire

ustez, emakumeon borrokek eta ahizpatasunak bakarrik ekarriko dituzte aldaketa sakonak.

(...) Nire borroka min kolektibo batetik abiatu zen, baina aldi berean indibiduala ere bazen. Erabat mintzen ninduen nire lagunak hil edota jipoituak izatea; adibidez, Paulina Marrot 2005ean Polizia Nazionale Zibilak erail zuenean. Ni bertatik igaro nintzenean neska han zegoen, eta kale kan-toira heltzean tiro batzuk entzun ziren. Paulina momentu hartan bertan desagertu zen. Izugarria da, baina hala zen, 80 eta 90eko hamarkadetan horrelakoa zen egoera. Lagun bat ikusten zenuen, musukatu, besarkatu, larrua jo... eta bat-batean ez zen existitzen, betirako desagertzen zen. Or duan, zure buruari galdetzen diozu behin eta berriz: nola izan litekeen hori horrela? Erantzun bakarra: gorrotoa.

GIBaren epidemiak eragin larria du gure artean. Hildakoen %4a GIBak eragindako gaixotasun baten ondorio dira. CeDoSTAL Cek burututako Esperando a la muerte eta Basta de Genocidio Trans txostenen arabera, trans emakumeek Guatemalan bizi duten indarkeria egoera islatzen dutenak, hauen bizi-itxaropena 33 urtekoa da. Azpimarratu beharra dago, halaber, 2016an dokumentazio lan hau egiten hasi ginenetik, ez dela urteko gorroto krimenen kopurua 12tik behera jaitsi. Horietako 5 osasun-sistemak berak eragindako laxokeriak izan baziren ere.

Trans kideen %58k ez zuen Lehen Hezkuntza amaitu, eta soilik %13ak amaitu zuen Bigarren Hezkuntza. Heterosexual zein CIS pertsonak, hezkuntza-maila horiekin, lana aurkitzeko gai dira, baina trans kideek, ordea, ez dute inolako lanik lortzen. Horrek %78k sexu-lanetan aritzearekin zerikusi handia du. Hala ere, nahiz eta beste batzuek banana lantegietan lan egin, esplotazio bortitza jasan behar izaten dute eta lan bikoitza burutu onartuak izateko. Egoera bera ematen da kafe plantazioetan lan egiten dutenekin. Pertsona heterosexual bati 25 quetzal ordaintzen badizkiote pisu zehatz baten truke, trans lankide bati 12 quetzal ordainduko dizkiote lan berberagatik. Hori diskriminazio hutsa da.

Garapenerako komunikazio-estrategia bat bideratzen ari gara gaur egun. Helburua ez da gaixotasuna saihestea soilik, gripea edo tripako minaren kasuan esate baterako. Osasun protokoloaren lan illoak sortuak ditugu jadanik eta ministerioaren onarpenaren zain gaude. Gure osasun-estrategia bizia da, horregatik deritzogu gainontze koetatik bereizia dela

Borrokak kezka ugari eragin dizkigu, hildako ugari zenbatu behar izan ditugu, tamalez. Baina ez sentimenduak hanpatzeagatik soilik, baizik eta hauek sendo tzeagatik eta argi eta garbi esateko “hau asko kostatu zaigu eta honek min eman digu”. Prozesu horiek erabat urratzaileak izan dira guretzat, oso tristeak.

Komunitate propioa sortzea lortu dugu, asko kostatu zaigun arren. Guatemalaren kasuan, esaterako, LGTBI kolektiboa badugu bai, baina ez nuke esango benetako LGTBI komunitate bat dugunik. Kolektibo beraren baitan dugun matxismoa errotik atera behar dugu, non pertsona gay aberats batek emagaldutxiro den kide batek jasandako diskriminazioa berea ere senti dezan. Orduan bilakatuko gara komunitate oso bat.

“Guztiz gorrotagarria eta higuigarria den gizarte batean zoriotsu izateko borrokatzen dut nik. Trans emakumeei, esaterako, bizitza erdia kendu digute. Gure haurtzaroa, nerabezaroa eta gaztaroa erabat lapurtu dizkigute. Ezin izan ginen inoiz neskatzak izan, ezin izan ginen neskatxa trans izan. Debekatu egin ziguten aukera hori. Horregatik, emakume izatera iristen garenean gaztaro hura berriro bizi nahi izaten dugu eta, askotan, umekerietan ibiltzen gara eta arduragabeak bilakatzen gara. Hortik dator bizitza hori lapurtu digutela adieraztea. Ondoren, helduak garenean eta berriro hara itzuli nahi dugunean, ez dugu ez aukerarik ezta astirik ere. Bizitza oso bat eskaini nahi diet hurrengo belaunaldietan etorriko diren nire trans lagun guztiei.”

2022ko urrirako egitaraua

Defendatzaileen bira

#Defendatzaileak birari esker, giza eskubideen aldeko emakume defendatzaileen arteko topaguneak eta aliantzak eraikitzen ari dira Erdialdeko Amerikako hainbat herrialdetan eta euskal biztanleengan. Sareak ehuntzeko, jakintza desberdinak sortzeko eta munduko bi aldeetako mugimenduen indarrak batzeko uneak dira. Hurrengo bira urrian egingo da eta bertan Andrea Rosalesek, Hondurasko abortuaren despenalizazioaren aldeko plataformakoa, eta Angie Rossek, Guatemalako *Ruda* komunikabide feministakoa, parte hartuko dute.

 Urriaren 7 eta 15 bitartean

Erretiro feminista

 Basoa, Arratia harana (Bizkaia)

 Urriak 8 eta 9

Hitzaldiak / Ahizpatasun topaketak

 Santurtzi, Bilbo eta Azpeitia

 Datak konfirmatzeke oraindik

Nazioarteko jardunaldiak

 Deba, Gipuzkoa

 Datak konfirmatzeke oraindik

Tailer Zikloa 'Feminismo anitzak. Zaintzak, sentipenak eta sexualitatea'

Tailer hauek emakume anitz bezala ditugun sentipenetatik hausnartzeko eremu bat izan nahi dute, gure zaintza emozionala, sexuala eta buruaren zaintza aldarrikatuz. Nozio teoriko eta praktikoetatik abiatuta, zaintza, erlaxazio, meditazio eta sendakuntza estrategiak esploratuko ditugu, gure lurralde-gorputza defendatzeko.

Tailer "Gorputzak, natura eta feminismo komunitarioa"

Jesica Marroquín eta **Isabel Hernández**, Guatemalako emakume indigenak.

Sistema neoliberalak zapaltzailea da eta emakumeen bizitzan zuzenean eragiten du. Maia herrien antzinako jakintzak oinarri hartuta, Naturarekin birkonektatzeko beharrari buruz hausnartuko dugu, ingurumenaren defentsa gure eskubideen defentsarekin lotuz.

Tailer "Bizitze Onerako autozaintzak"

Saioa Hernández, Hagitz elkar-tereko kidea.

Nagusi den ekoizpen-ereduak lan ordaindua kokatzen du erdigunean, gure denbora okupatuz. Feminismoetatik denbora hori aldarrikatzen dugu gure gorputzak eta inguruan ditugunak zaintzeko. Tailer honetan, zaintzen inguruan nola sentitzen garen hausnartuko dugu, eremu indibidualetik eta kolektibotik gure ongizaterako praktikak identifikatuz.

Tailer "Sentipenak eta sexualitateak"

Nathalie Bejarano Castro, sexologian espezializatutako psikologoa.

Emakumeen sexualitatea tabu bat da, ukatua eta estereotipoz eta aurreiritziz betea. Gure sexualitatea aske gozatzea, sexuidentitate eta orientazio guztientzat, Giza Eskubide kontu bat da. Tailer honek emakumeen desioaren ukapen historikoari buruz hausnartu nahi du, eta horrek gure gorputzetan eta ongizateetan dituen ondorioak aztertu.

CICLO DE TALLERES
FEMINISMOS DIVERSOS
CUIDADOS, SENTIRES Y SEXUALIDADES

TAILER ZIKLOA
FEMINISMO ANITZAK
ZAINZAK, SENTIPENAK ETA SEXUALITATEAK

FECHAS POR CONFIRMAR

LUARDO ETXEA, MUTRIKU

INFO • IZEN EMATEA / INSCRIPCIONES:
HEZKUNTZA@LUMALTIK.ORG • DEFENSORAS.ORG

Lurraldearen defentsa feministarako eskola ibiltaria

 Santurtzi

 Datak konfirmatzeke oraindik

Eskola Ibiltaria gure gorputzen inguruan elkarrekin ikasteko eta begirada emozional eta politiko batetik sentiarazten ikasteko topagune bat da, artea erabiliz komunikazio feminista egiteko eta aniztasunen ahotsak aldarrikatzeko.

Oraingo honetan, «Elkar berriro ezagutzen» moduluak bi saio izango ditu. Saio horietan, askotariko emakumeen arteko harreman horizontalei, afektu eta zaintza sareen gainean hausnartuko dugu, gure praktika feministak zalantzan jartzeko eta birpentsatzeko, kulturen arteko eta arrazakeriaren aurkako ikuspuntu batetik abiatuta.

Esa brillante oscuridad, de Gloria Anzaldúa

Has cerrado la puerta de nuevo
para huir de la oscuridad
pero en tu armario espera la noche.

Se impuso tu yo enterrado
me eligió para forzar una grieta
para oír la callada súplica
para ver a la bestia tras las rejas
de tus pestañas.

Yo soy la única de cara redonda,
de rasgos indios, morenos
en la facultad, el taller, la clase
la única que se atreve a enfrentarte.

Soy la carne en la que clavabas tus uñas
mía es la mano que cortas aun aferrada a ella
mía la cara manchada por tu vómito
Me juego tu cordura
y la mía.

Quiero darte la espalda
lavarme las manos
pero ellas recuerdan cada marca
cada uña incrustada en la pared
mis pies reconocen cada piedra que pisas
cuando tropiezas yo también peligro
y recuerdo
a los/las que gritaban
empuja Gloria respira Gloria
siento sus manos alzándome, alentándome
hasta enfrentarme a la sangrante y palpitante
oscuridad
que ahora trata de gritar
desde el espacio entre tus piernas
siento de nuevo las garras arañando mi tripa.

Recuerdo odiarle/me/les por presionarme
como ahora yo te presiono a ti
recuerdo el dique rompiéndose
anegando los muros
recuerdo abrir los ojos un día
sintiendo que algo ya no estaba.

No estaba el dolor, se fue el miedo
que me había acechado toda la vida.

Y entonces vi la presencia divina
era negra y llevaba mi nombre
me habló y yo le hablé.

Aquí estamos, cuatro mujeres cubiertas
de culpa
vosotras por no pronunciar los nombres
yo por no tender antes mi mano.

No sé cuánto tiempo podré seguir invo-
cando
a ese animal oscuro
sacándolo de ti, de mí
llamándolo dios o diosa
mientras todos dicen no no no.

Sé que soy esa Bestia que cerca tu casa
avizora tu ventana
y que te sientes mi presa.

Mas yo sé que la Bestia eres tú
tú su presa
tú la que le da luz
tú esa brillante oscuridad.

Y sé que todo se reduce a esto:
vida o muerte, life or death.

lumatik
HERRIAK

